

MONETARNI SPORAZUM
med Evropsko unijo in Vatikansko mestno državo
(2010/C 28/05)

EVROPSKA UNIJA, ki jo zastopata Evropska komisija in Italijanska republika,

in

VATIKANSKA MESTNA DRŽAVA, ki jo zastopa Sveti sedež v smislu člena 3 Lateranske pogodbe, STA SE –

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Euro je 1. januarja 1999 v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 974/98 z dne 3. maja 1998 nadomestil valute posameznih držav članic, ki sodelujejo v tretji fazi ekonomske in monetarne unije, med katerimi je tudi Italija.
- (2) Italija in Vatikanska mestna država sta bili že pred nastankom eura povezani z dvostranskimi sporazumi o monetarnih zadevah in zlasti s konvencijo *Convenzione monetaria tra la Repubblica Italiana e lo Stato della Città del Vaticano*, ki je bila sklenjena 3. decembra 1991.
- (3) V skladu z Izjavo št. 6, ki je priložena sklepni listini k Pogodbi o Evropski uniji, mora Skupnost omogočiti ponovna pogajanja o obstoječih ureditvah z Vatikansko mestno državo, ki bi bila morda potrebna zaradi uvedbe enotne valute.
- (4) Evropska skupnost, ki jo zastopa Italijanska republika v sodelovanju s Komisijo in ECB, je 29. decembra 2000 sklenila Monetarni sporazum z Vatikansko mestno državo.
- (5) V skladu s tem monetarnim sporazumom uporablja Vatikanska mestna država euro kot svojo uradno valuto ter podeljuje eurobankovcem in eurokovancem status zakonitega plačilnega sredstva. Zagotoviti mora, da se na njenem ozemlju uporabljajo pravila EU glede eurobankovcev in eurokovancev, vključno s tistimi, ki se nanašajo na zaščito pred ponarejanjem.
- (6) Ta sporazum ne nalaga nobenih obveznosti ECB in nacionalnim centralnim bankam, naj vključijo finančne instrumente Vatikanske mestne države na sezname vrednostnih papirjev, ki pridejo v poštev za operacije monetarne politike Evropskega sistema centralnih bank.
- (7) Treba je ustanoviti skupni odbor, sestavljen iz predstavnikov Vatikanske mestne države, Italijanske republike, Komisije in ECB, ki bi preučil uporabo tega sporazuma, določil letno zgornjo mejo za izdajo kovancev, preveril primernost minimalnega deleža kovancev, ki se izdajo v nominalni vrednosti, in ocenil ukrepe, ki jih sprejme Vatikanska mestna država za izvajanje zadevne zakonodaje EU.
- (8) Sodišče Evropske unije mora biti sodni organ, ki je pristojen za reševanje sporov, ki lahko nastanejo pri uporabi sporazuma –

DOGOVORILI O NASLEDNJEM:

Člen 1

Vatikanska mestna država ima pravico uporabljati euro kot svojo uradno valuto v skladu z uredbama (ES) št. 1103/97 in (ES) št. 974/98. Vatikanska mestna država podeli eurobankovcem in eurokovancem status zakonitega plačilnega sredstva.

Člen 2

Vatikanska mestna država ne izda nobenih bankovcev, kovancev ali kakršnih koli denarnih nadomestkov, če pogoji takšne izdaje niso bili dogovorjeni z Evropsko unijo. Pogoji za izdajo eurokovanec od 1. januarja 2010 naprej so določeni v naslednjih členih.

Člen 3

1. Skupni odbor, ki se ustanovi s tem sporazumom, izračuna letno zgornjo mejo (v denarni vrednosti) za eurokovanec, ki jih izda Vatikanska mestna država, in sicer kot seštevek:

— *fiksne dela*, katerega začetni znesek za leto 2010 je 2 300 000 EUR. Skupni odbor lahko na letni osnovi spremeni fiksni del, da bi bila upoštevana inflacija – na podlagi inflacije po HICP v Italiji v letu $n-1$ – in morebitni znatni razvoj, ki vpliva na trg zbiralcev eurokovanec,

— *in spremenljivega dela*, ki se izračuna kot povprečje izdanih kovancev na prebivalca v Italijanski republiki v letu $n-1$, pomnoženo s številom prebivalcev Vatikanske mestne države.

2. Vatikanska mestna država lahko izda tudi posebne priložnostne kovanec in/ali zbirateljske kovanec v letih, ko Sveti sedež ni zaseden. V primeru, ko zaradi te izdaje posebnih kovancev skupna izdaja preseže zgornjo mejo iz odstavka 1, se vrednost te izdaje upošteva pri uporabi preostalega dela do zgornje meje v prejšnjem letu in/ali odšteje od zgornje meje prihodnjega leta.

Člen 4

1. Eurokovanci, ki jih izda Vatikanska mestna država, so identični tistim, ki jih izdajo države članice Evropske unije, ki so uvedle euro, in sicer kar zadeva nominalno vrednost, status zakonitega plačilnega sredstva, tehnične značilnosti, umetniške elemente na skupni strani in skupne umetniške elemente na nacionalni strani.

2. Vatikanska mestna država vnaprej sporoči osnutek nacionalne strani eurokovanec Komisiji, ki preveri njihovo skladnost s pravili EU.

Člen 5

1. Eurokovanec, ki jih izda Vatikanska mestna država, kuje Istituto Poligrafico e Zecca dello Stato v Italijanski republiki.

2. Vatikanska mestna država lahko z odstopanjem od odstavka 1 v dogovoru s skupnim odborom med kovnicami v Evropski uniji, ki kujejo eurokovanec, izbere drugega izvajalca od tistega, ki je naveden v odstavku 1.

Člen 6

1. Obseg eurokovanec, ki jih izda Vatikanska mestna država, se doda obsegu kovancev, ki jih izda Italija, z namenom, da ECB odobri celoten obseg izdaje te države članice v skladu s členom 128(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

2. Vatikanska mestna država vsako leto najpozneje do 1. septembra sporoči Italijanski republiki obseg in nominalno vrednost eurokovanec, ki jih namerava izdati v prihodnjem letu. Komisiji prav tako sporoči načrtovane pogoje izdaje teh kovancev.

3. Vatikanska mestna država sporoči informacije iz odstavka 2 za leto 2010 pri podpisu tega sporazuma.

4. Brez poseganja v izdajo zbirateljskih kovancev da Vatikanska mestna država v obtok po nominalni vrednosti vsaj 51 % eurokovanecv, ki se izdajo vsako leto. Skupni odbor vsakih pet let preveri primernost minimalnega deleža kovancev, ki se izdajo v nominalni vrednosti, in lahko odloči, da ga poveča.

Člen 7

1. Vatikanska mestna država lahko izdaja zbirateljske eurokovance. Upoštevajo se pri letni zgornji meji iz člena 3. Vatikanska mestna država izda zbirateljske eurokovance v skladu s smernicami EU, določenimi za zbirateljske eurokovance, ki med drugim zahtevajo določitev tehničnih značilnosti, umetniških elementov in apoenov, ki omogočajo razlikovanje zbirateljskih eurokovanecv od kovancev, namenjenih obtoku.

2. Zbirateljski kovanci, ki jih izda Vatikanska mestna država, niso zakonito plačilno sredstvo v Evropski uniji.

Člen 8

1. Vatikanska mestna država se zavezuje, da bo z neposrednimi prenosi ali morebitnimi enakovrednimi ukrepi naredila vse potrebno, da bi izvedla pravne akte EU in pravila, navedena v Prilogi k temu sporazumu, na področju:

(a) eurobankovcev in eurokovanecv;

(b) preprečevanja pranja denarja, goljufij in ponarejanja gotovine in negotovinskih plačilnih sredstev, medalj in žetonov ter zahtev statističnega poročanja.

Ob vzpostavitvi bančnega sektorja v Vatikanski mestni državi se seznam pravnih aktov in pravil v Prilogi razširi, da bi vključeval bančno in finančno zakonodajo EU ter zadevne pravne akte in pravila ECB, zlasti na področju zahtev statističnega poročanja.

2. Vatikanska mestna država izvaja pravne akte in pravila iz odstavka 1 v skladu z roki iz Priloge.

3. Komisija spremeni Prilogo vsako leto, da bi upoštevala nove zadevne pravne akte in pravila EU ter spremembe obstoječih. Skupni odbor potem določi primerne in razumne roke, do katerih mora Vatikanska mestna država izvesti nove pravne akte in pravila, dodane v Prilogo.

4. Posodobljena priloga se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 9

Finančne institucije, ki imajo sedež v Vatikanski mestni državi, imajo lahko dostop do sistemov medbančnih poravnav, plačilnih sistemov ter sistemov poravnave vrednostnih papirjev znotraj euroobmočja pod ustreznimi pogoji, ki jih določi Banka Italije v dogovoru z Evropsko centralno banko.

Člen 10

1. Sodišče Evropske unije je jurisdikcija, ki ima izključno pristojnost za reševanje obstoječih sporov med pogodbenicama, ki lahko izhajajo iz uporabe tega sporazuma in ki jih ni bilo mogoče rešiti v skupnem odboru.

2. Če Evropska unija (na priporočilo delegacije EU v skupnem odboru) ali Vatikanska mestna država meni, da druga pogodbenica ni izpolnila obveznosti iz tega sporazuma, lahko predloži zadevo Sodišču. Sodba Sodišča je zavezujoča za pogodbenice, ki sprejmejo potrebne ukrepe za upoštevanje sodbe v roku, ki ga v svoji sodbi določi Sodišče.

3. Če Evropska unija ali Vatikanska mestna država ne sprejme potrebnih ukrepov za upoštevanje sodbe v določenem roku, lahko druga pogodbenica nemudoma prekine sporazum.

Člen 11

1. Ustanovi se skupni odbor. Sestavljajo ga predstavniki Vatikanske mestne države in Evropske unije. Delegacija EU je sestavljena iz predstavnikov Komisije in Italijanske republike ter predstavnikov Evropske centralne banke. Delegacija Evropske unije mora s soglasjem sprejeti svoj poslovnik.
2. Skupni odbor se sestane najmanj enkrat na leto. Predsedstvo rotira na letni osnovi med predstavniki Evropske unije in predstavniki Vatikanske mestne države. Skupni odbor sprejema svoje odločitve soglasno.
3. Skupni odbor izmenjuje mnenja in informacije ter sprejema odločitve, navedene v členih 3, 6 in 8. Preuči ukrepe, ki jih sprejme Vatikanska mestna država, in si prizadeva za rešitev morebitnega spora, ki izhaja iz izvajanja tega sporazuma.
4. Evropska unija kot prva predseduje skupnemu odboru, in sicer se njeno predsedovanje začne ob začetku veljavnosti tega sporazuma, kakor je navedeno v členu 13.

Člen 12

Brez poseganja v člen 10(3) lahko vsaka pogodbenica prekine ta sporazum, vendar mora eno leto vnaprej obvestiti o nameravani prekinitvi.

Člen 13

Ta sporazum začne veljati 1. januarja 2010.

Člen 14

Monetarni sporazum z dne 29. decembra 2000 se razveljavi z datumom začetka veljavnosti tega sporazuma. Sklicevanje na sporazum z dne 29. decembra 2000 se razume kot sklicevanje na ta sporazum.

V Bruslju, 17. decembra 2009

Za Evropsko unijo

Joaquín ALMUNIA
Član Evropske komisije

Za Vatikansko mestno državo in v njenem imenu
Sveti sedež

Njegova ekselenca nadškof André DUPUY
Apostolski nuncij pri Evropski uniji

PRILOGA

PRAVNE DOLOČBE, KI JIH JE TREBA IZVESTI	ROK ZA IZVAJANJE
Preprečevanje pranja denarja	
<p>Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/60/ES z dne 26. oktobra 2005 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma, UL L 309, 25.11.2005, str. 15</p> <p>Spremembe:</p> <p>Direktiva 2008/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2008 o spremembah Direktive 2005/60/ES o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma, glede Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil, UL L 76, 19.3.2008, str. 46</p> <p>Direktiva Komisije 2006/70/ES z dne 1. avgusta 2006 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede opredelitve politično izpostavljene osebe in tehničnih meril za postopke poenostavljene dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke ter izjeme na podlagi finančne dejavnosti, ki poteka zgolj občasno ali v omejenem obsegu, UL L 214, 4.8.2006, str. 29</p> <p>Uredba (ES) št. 1781/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. novembra 2006 o podatkih o plačniku, ki spremljajo prenose denarnih sredstev, UL L 345, 8.12.2006, str. 1</p> <p>Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1889/2005 z dne 26. oktobra 2005 o kontroli gotovine ob vstopu v Skupnost ali izstopu iz nje, UL L 309, 25.11.2005, str. 9</p> <p>Okvirni sklep Sveta 2001/500/PNZ z dne 26. junija 2001 o pranju denarja, identifikaciji, sledenju, zamrznitvi, zasegu in zaplembi pripomočkov za kazniva dejanja in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, UL L 182, 5.7.2001, str. 1</p>	31.12.2010
Preprečevanje goljufij in ponarejanja	
<p>Uredba Sveta (ES) št. 1338/2001 z dne 28. junija 2001 o določitvi ukrepov, potrebnih za zaščito eura pred ponarejanjem, UL L 181, 4.7.2001, str. 6</p> <p>Spremembe:</p> <p>Uredba Sveta (ES) št. 44/2009 z dne 18. decembra 2008 o spremembi Uredbe (ES) št. 1338/2001 o določitvi ukrepov, potrebnih za zaščito eura pred ponarejanjem, UL L 17, 22.1.2009, str. 1</p>	31.12.2010
<p>Uredba Sveta (ES) št. 2182/2004 z dne 6. decembra 2004 o medaljah in žetonih, podobnih eurokovancem, UL L 373, 21.12.2004, str. 1</p> <p>Spremembe:</p> <p>Uredba Sveta (ES) št. 46/2009 z dne 18. decembra 2008 o spremembi Uredbe (ES) št. 2182/2004 o medaljah in žetonih, podobnih eurokovancem, UL L 17, 22.1.2009, str. 5</p>	31.12.2010
<p>Okvirni sklep Sveta 2000/383/PNZ z dne 29. maja 2000 o povečanju zaščite s kaznimi in drugimi sankcijami za ponarejanje v zvezi z uvedbo eura, UL L 140, 14.6.2000, str. 1</p> <p>Spremembe:</p> <p>Okvirni sklep Sveta 2001/888/PNZ z dne 6. decembra 2001 o spremembi Okvirnega sklepa 2000/383/PNZ o povečanju zaščite s kaznimi in drugimi sankcijami za ponarejanje v zvezi z uvedbo eura, UL L 329, 14.12.2001, str. 3</p>	31.12.2010

Sklep Sveta 1999/C 149/02 z dne 29. aprila 1999 o razširitvi pooblastila Europolu za obravnavanje ponarejanja denarja in plačilnih sredstev, UL C 149, 28.5.1999, str. 16	31.12.2010
Sklep Sveta 2001/923/ES z dne 17. decembra 2001 o vzpostavitvi programa izmenjave, pomoči in usposabljanja za zaščito eura proti ponarejanju (program Pericles), UL L 339, 21.12.2001, str. 50	31.12.2010
Spremembe:	
Sklep Sveta 2006/75/ES z dne 30. januarja 2006 o spremembah in podaljšanju Sklepa 2001/923/ES o vzpostavitvi programa izmenjave, pomoči in usposabljanja za zaščito eura proti ponarejanju (program „Pericles“), UL L 36, 8.2.2006, str. 40	
Sklep Sveta 2006/849/ES z dne 20. novembra 2006 o spremembah in podaljšanju Sklepa 2001/923/ES o vzpostavitvi programa izmenjave, pomoči in usposabljanja za zaščito eura proti ponarejanju (program „Pericles“), UL L 330, 28.11.2006, str. 28	
Okvirni sklep Sveta 2001/888/PNZ z dne 6. decembra 2001 o spremembi Okvirnega sklepa 2000/383/PNZ o povečanju zaščite s kaznimi in drugimi sankcijami za ponarejanje v zvezi z uvedbo eura, UL L 329, 14.12.2001, str. 3	
Sklep Sveta 2001/887/PNZ z dne 6. decembra 2001 o zaščiti eura pred ponarejanjem, UL L 329, 14.12.2001, str. 1	
Okvirni sklep Sveta 2001/413/PNZ z dne 28. maja 2001 o boju proti goljufiji in ponarejanju v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi, UL L 149, 2.6.2001, str. 1	31.12.2010
Pravila glede eurobankovcev in eurokovancev	
Uredba Sveta (ES) št. 975/98 z dne 3. maja 1998 o apoenih in tehničnih specifikacijah eurokovancev, namenjenih obtoku, UL L 139, 11.5.1998, str. 6	31.12.2010
Spremembe:	
Uredba Sveta (ES) št. 423/1999 z dne 22. februarja 1999, UL L 52, 27.2.1999, str. 2	
Sklepi Sveta z dne 10. maja 1999 o kakovostnem upravljanju sistema eurokovancev	31.12.2010
Sklepi Sveta z dne 23. novembra 1998 in 5. novembra 2002 o zbirateljskih kovancih	31.12.2010
Priporočilo Komisije 2009/23/ES z dne 19. decembra 2008 o skupnih smernicah za nacionalne strani in izdajo eurokovancev, namenjenih obtoku, UL L 9, 14.1.2009, str. 52	31.12.2010
Sporočilo Komisije 2001/C 318/03 z dne 22. oktobra 2001 o zaščiti avtorskih pravic enotne strani eurokovancev (COM(2001) 600 konč.), UL C 318, 13.11.2001, str. 3	31.12.2010
Smernica Evropske centralne banke ECB/2003/5 z dne 20. marca 2003 o uporabi ukrepov proti neskladnim reprodukcijam euro bankovcev ter o zamenjavi in jemanju euro bankovcev iz obtoka, UL L 78, 25.3.2003, str. 20	31.12.2010
Sklep Evropske centralne banke ECB/2003/4 z dne 20. marca 2003 o apoenih, specifikacijah, reprodukciji, zamenjavi in jemanju eurobankovcev iz obtoka, UL L 78, 25.3.2003, str. 16	31.12.2010